

Fargues: Román jednoho léta

„To je šílený, co všechno jsou lidi schopný hodit do moře!“ Pomyslel si John a v ten moment se zastyděl za tak otřepanou frázi. Přesto, kam se podíval, pláž pokrývaly zbytky kanystrů, rezavé spreje, pneumatiky solí ztvrdlé na kámen a další kusy sítí vytvářející tísnivé pásmo lemující pobřeží. S povzdechem se ohnul pro prázdnou lahvičku od opalovacího oleje a pokusil si představit tváře těch, **vodáků** či místních rybářů, kteří s plným vědomím vyhadují svůj svinčik přes palubu jakoby nic.

celkově velmi pěkné